

Internationella Kvinnoförbundet
för Fred och Frihet
Womens International League
for Peace and Freedom

Policy om Europeisk Säkerhetspolitik. Antagen av IKFF Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, den 22 april, 2007:

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet (IKFF), den svenska sektionen av Women's International League for Peace and Freedom (WILPF), har i 90 års tid verkat för en fredlig och rättvis värld ur ett genusperspektiv. I IKFF:s verksamhetsplan för 2006-2009 har fyra fokusområden identifierats, varav **uropeisk säkerhetspolitik** är ett.

Europas länder blir allt mer beroende av varandra och av resten av världen. Detta är ett resultat av frivillig integration och ökat samarbete mellan länderna bl.a. på handelsområdet, men också ett resultat av de alltmer gränsöverskridande utmaningar som världens länder idag konfronteras med. Exempel på sådana globala utmaningar är fattigdomen och de ökande klyftorna samt klimatfrågan.

De gamla säkerhetsdoktrinerna, som definierades i termer av hot mot nationalstaten och byggde på förlegade militära strategier, är sedan länge passé. Europeisk säkerhetspolitik måste idag bygga på förståelsen av en vidgad säkerhetspolitisk analys som tar sikte på människor snarare än stater.

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet anser att Europas beslutsfattare bör arbeta för ett fredligt Europa som tar sin utgångspunkt i den europeiska befolkningens levnadsbetingelser och de utmaningar de står inför, med tydligt sikte på fredlig samexistens med övriga världen. Våld kan aldrig hindras med mer våld, vare sig det handlar om konflikter mellan stater, inom stater eller om internationell brottslighet som de senaste åren legat högt upp på de Europeiska ledarnas dagordning. Fred bör inte bara vara målet för Europas stater, utan även vägen dit.

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet,

Uppmärksammar att det finns en rad aktörer som verkar för ökad fred och säkerhet i Europa och ser ett ökat behov av samordning och samarbete mellan dessa olika aktörer. Dessa är bl.a. EU, OSSE, Europarådet, FN samt regionala och lokala organisationer från det civila samhället.

Anser att Europas länder bör satsa på att vidareutveckla sitt arbete för internationell säkerhet genom fokus på förebyggande och civil krishantering istället för att bygga ut kapaciteten för militär krishantering,

Internationella Kvinnoförbundet
för Fred och Frihet
Womens International League
for Peace and Freedom

Motsätter sig starkt idén om ett gemensamt europeiskt försvar, ökad militär upprustning i medlemsländerna och ett ökat försvarsmaterielsamarbete,

Kräver militär nedrustning i alla Europas länder,

Välkomnar den förenkling av EU: s regelverk som det nya förslaget till konstitutionellt fördrag innebär men är kritiska till nyheter som har ett gemensamt försvar som mål. Sådana åtgärder är bl.a. den europeiska försvarsmaterielbyrån (EDA), solidaritetsklausulen och förslagen om permanent strukturerat samarbete,

Verkar för att ett genusperspektiv ska vara tydligt i alla EU: s säkerhetspolitiska åtaganden, att civil och militär personal som deltar i EU: s krishanteringsinsatser ska få utbildning i genusfrågor och att FN: s resolution 1325 fullt ut tillämpas i arbetet med internationell krishantering,

Begär att den checklista för att tillförstärka jämställdhetsintegrering och implementering av resolution 1325 i genomförandet av EU: s krishanteringsoperationer, som tagits fram av Europaparlamentets utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, tillämpas av EU,

Välkomnar OSSE:s arbete med förebyggande och civil krishantering och menar att den förebyggande funktionen inom EU: s krishanteringssystem bör få mer utrymme,

Uppmanar aktörer i Europa att utveckla genusspecifika "early warning" system som t.ex. föreslagits av UNIFEM, Europarådet, International Alert och Forum on Early Warning and Early Response,

Anser att EU: s militära lösningar bör tillämpas som en sista utväg för krishantering och endast i situationer som uttryckligen föreskrivs av FN-stadgan och som har ett tydligt FN-mandat,

Menar att utvecklandet av EU: s snabbinsatsstyrkor bör åtföljas av liknande satsningar på civil krishantering och en mer jämn fördelning mellan militära och civila resurser för konfliktlösning,

Internationella Kvinnoförbundet
för Fred och Frihet
Womens International League
for Peace and Freedom

Anser att militära och civila uppgifter tydligt bör skiljas åt i fredsbevarande operationer, militärens roll är att skilja stridande parter åt och skydda civilbefolkningen, medan återuppbyggnad måste bedrivas av civila aktörer,

Menar på liknande sätt att gemensamma krishanteringsinsatser mellan EU och Nato bör undvikas eftersom det riskerar att skapa förvirring kring vad som är krishantering och vad som är krigföring,

Betonar det civila samhällets organisationers (CSO) viktiga roll i EU: s och OSSE:s förebyggande arbete och krishanteringsinsatser,

Uppmanar EU att ge CSO: s ökade resurser för att kunna bedriva lobby- och informationsarbete och vara pådrivande i frågor om konflikthantering,

Anser att EU måste etablera strukturer och kanaler för att förmedla information från CSO: s till EU för att effektivisera, komplettera och förbättra EU: s arbete med krishantering,

Intygat att lokala organisationer i konfliktområden har ovärderlig kunskap om förebyggande och lösandet av konflikter och måste involveras från början i krishanteringen,

Uppmanar slutligen Europas ledare att välja fred och icke-våld såväl som mål som medel.